

Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

24. søndag i det alminnelige kirkeår - år C

Evangelium: 15,1-32 (kortere: Luk 15,1-10)

På den tid samlet tolloppkrevere og annet syndig folk samlet seg for å høre Jesus. Fariseerne og de lovkyndige ble forarget over det og sa: «Han omgås åpenbare syndere og spiser sammen med dem!» Da fortalte Jesus dem denne lignelsen: «Hvem av dere, om han hadde hundre sauer og mistet en av dem, ville ikke la de niognitti være igjen ute i marken og lete etter den bortkomne til han fant den? Og når han hadde funnet den, ville han glad bære den hjem på sine skuldre, og så ville han kalle sammen sine venner og sine naboer og si: 'Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen den sauen jeg hadde mistet!' Og jeg sier dere, at slik blir det større glede i himmelen over én synder som omvender seg, enn over niognitti rettferdige, som ikke har noe å angre. Eller en kvinne som eier ti sølvmynter, om hun mister en av dem, tenner hun ikke da en lampe og feier huset og leter omhyggelig inntil hun finner den? Og når hun har funnet den, kaller hun sammen sine venninner og nabokoner og sier: 'Gled dere med meg, for jeg har funnet den mynten jeg hadde mistet!' Og slik, sier jeg dere, blir det også glede blant Guds engler over én synder som omvender seg.»

[Og han sa: «En mann hadde to sønner. Og den yngste sa til faren: 'Far, gi meg den delen av formuen som tilkommer meg.' Han skiftet da sin eiendom mellom dem. Og ikke mange dager etter samlet den yngste sønnen alt sitt og drog til et land langt borte, hvor han førte et vilt liv og satte det hele over styr. Men da han hadde gjort ende på det alt sammen, ble landet rammet av en stor hungersnød, og han begynte selv å lide nød. Da gikk han og tjeneste hos en mann der i landet, som sendte ham ut på marken for å gjete svin. Han hadde gjerne fylt maven med de skolmene som svinene fikk, men ingen gav ham noe. Da gikk han i seg selv, og sa: 'Alle arbeiderne hjemme hos min far har mat i overflod, mens jeg går her og sulter i hjel! Nei, nå bryter jeg opp herfra og drar hjem til min far. Og så sier jeg: Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg, så jeg ikke lenger fortjener å kalles din sønn; men la meg få gå her hos deg som en av arbeiderne dine!' Og dermed brøt han opp og gav seg på vei til sin far. Han var ennå langt borte, da faren fikk se ham og ble grepet av en inderlig medynk med ham. Han løp ham i møte, kastet seg om halsen på ham og kysset ham. Men sønnen sa: 'Far, jeg har syndet mot himmelen og mot deg; jeg fortjener ikke lenger å kalles din sønn...' Men faren sa til tjenerne: 'Fort, hent den fineste drakten og la ham få den på, gi ham ring på fingeren og sandaler på føttene! Ta så gjøkalven og slakt den, og la oss spise og holde fest! For min sønn var død og er kommet tilbake til livet, jeg hadde mistet ham og har fått ham igjen!' Og så begynte de å holde fest.

Imens var den eldste sønnen hans ute på marken; og på hjemveien, som han nærmet seg huset, hørte han musikk og dans. Han ropte på en av tjenerne og spurte hva som var på ferde. Drengen svarte: 'Broren din er kommet, og din far har slaktet gjøkalven, fordi han har fått ham tilbake i god behold.' Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å snakke med ham. Men han svarte: 'Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort deg imot; men meg har du aldri gitt så meget som et kje for å feste med mine venner. Men denne sønnen din, som har ødslet formuen din bort på kvinner, ham slakter du straks gjøkalven for.' Men faren svarte: 'Gutten min, du har jo alltid vært hos meg. Og alt mitt er ditt. Men vi måtte jo holde fest og være glade, når din bror, som var død, er kommet tilbake til livet – når han som vi hadde mistet, er blitt funnet igjen.'»]

Øvrige lesninger: 2 Mos 32,7-11.13-14; 1 Tim 1,12-17

Refleksjon og hovedbudskap

Jesus gir oss gjennom lignelsene hverdagshistorier, eksempler vi kan kjenne oss igjen i, hvordan vi kan leve for å komme nærmere Gud. Han formidler hvordan vi kan se forbindelser mellom daglige hendelser og vår tro, hvordan vi kan vokse i troen ved å høre disse historiene.

Han ble selv ved flere anledninger kritisert for å omgå mennesker man mente han

burde "heve seg over", i stedet overrasket han gang etter gang. Han gjorde det for å vise oss at alle er like mye verd for Gud, Han gjør ikke forskjell, samtidig som han ville vise at det å fremheve seg selv er galt i Guds øyne.

Han ville hjelpe mennesker til å finne en mening med livet sitt. Historien handler da også i stor grad om å ta vare på det vi er glad i, og at Gud gleder seg over hver enkelt av oss som kommer til ham. Både historien om den bortkomne sauene, den tapte sølvmynten og den fortapte sønn forteller oss hvor spesielle vi er for Gud. Kommer vi bort fra Ham vil han lete etter oss til vi er funnet. Han tar imot oss med tilgivelse og omsorg. Hver og en av oss er helt spesiell, lik et barn for sin mor og far. Raushet kan være et stikkord her, idet Gud bryr seg minst like mye om dem som trenger hans tilgivelse.

Til fordypning

Det er et fint kapittel om den bortkomne sønnen i Benedikt XVI's bok Jesus fra Nasaret, Avenir Forlag 2008. Det er også en god betraktning over denne lignelsen i den lille boken om skriftemålet Vend om av p. Fredrik Hansen, <http://www.max.katolsk.no/page1/vendom.htm>

Forberedelse

Kopiere opp vedleggene. Eventuelt forberede å lage pannebånd med mynter.

Innledning/åpning

Vi starter med å synge: "Vi tar hverandres hender, og setter oss i ring." Legg ut en grønn duk, la ett av barna tenne et lys. I dagens evangelium skal vi få høre flere spennende historier Jesus fortalte, som viser hvor viktige vi er for Gud, hvor glad han er i oss, og hvordan han alltid er der for oss.

Evangeliet står skrevet hos evangelisten Lukas... (Tegn tre kors på panne, munn og hjerte, si: "Ære være deg Herre")

Sang; "Her er mitt øre" (Barnesalmeboka, nr 171)

1. Opplegg for formidling av bibelteksten

Samtal med barna: Har noen av dem opplevd å miste noe, noe som de var spesielt glad i? Eller kanskje de har vært med på å stille i stand selskap for noen som skal komme på besøk som de ikke har sett på lang tid? Kanskje familiebesøk. Vis til historien om den fortapte sønn. Tenk hvor glad faren vi hørte om var, da sønnen kom tilbake. En sønn han ikke hadde sett på lang tid og nok lengtet veldig etter. Sønnen hadde ikke oppført seg helt bra, men faren tilga ham. Slik er det Gud vil vi alle skal gjøre. Han tilgir oss alle for det vi måtte gjøre galt og lærer oss å gjøre det samme.

Om kvinnen som mistet sølvmynten sin: Hun lette grundig til hun fant den. Ville ikke vi gjort det samme? Den betydde mye for henne. Hun hadde kanskje bare noen få mynter. Kvinner på den tiden brukte gjerne

slike små mynter til pynt på f.eks. pannebånd når de skulle pynte seg til fest. De ble sydd rund båndet slik dere ser på tegningen (se vedlegg).

Eller har barna noen gang skullet pusle et puslespill, og når de nesten var ferdige så manglet den siste puslebrikken? Da blir jo ikke bilde helt komplett. Hva gjør vi da?

2. Sanger

"Vi tar hverandres hender, og setter oss i ring", nr 283 Adoremus

Alle har hast, nr 135 i Barnesalmeboka Herren er min hyrde, nr 156 i Adoremus Her går en trofast gjeter, nr 146 i Adoremus

3. Andre punkter som kan tas med

Både historien om den fortapte sønn og kvinnen med sølvmynten kan dramatiseres. Man kan også lage små pannebånd og sølvmynter av sølvpapir og sy på.

Barna kan jobbe med aktivitetsarket, "Gud vil alltid lete etter oss" eller bruke mer "Hvor er mynten?" (se vedlegg).

4. Avslutning

Hold hverandre i hendene og si; Kjære Gud. Takk for Jesus som fortalte oss hvor glad du er i oss, og om at du leter etter oss om vi kommer bort fra deg. Amen